

UCTIEVANIE STVORITEĽA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Zj 1,9; Iz 40,26; 2Kor 5,17; Kol 1,17; Zj 4,11; Ján 19,16–30

ÚVODNÝ TEXT

„Hoden si, Pane a Bože náš, prijať slávu, česť i moc, lebo ty si stvoril všetky veci a z tvojej vôle boli a sú stvorené.“ (Zj 4,11)

Je ľahké vnímať ako samozrejmosť to, čo sa odohráva v našom živote. Malé deti považujú svojich rodičov za samozrejmosť, pretože sú s nimi po celý svoj krátky život. Aj my berieme ako samozrejmosť slnko, oblohu, vzduch či zem pod nohami.

Pozastavil si sa však niekedy nad tým, ako veľmi považujeme za samozrejmosť samotnú existenciu? Položil si si niekedy v údive slávnu filozofickú otázku: *Prečo existuje niečo, namiesto aby neexistovalo nič?*

Prečo už od počiatku existuje náš vesmír a všetka jeho majestátnosť, vznešenosť a krása? Aký logický rozpor by nastal, keby neexistoval ani náš vesmír, ani my v ňom? Podľa jednej z nových vedeckých teórií (majú tendenciu sa meniť) náš vesmír kedysi neexistoval. Inými slovami, naša existencia je podmienená a je zázrak, že tu vôbec sme. A napriek všemožným mýtom o vesmíre, ktorý vzniká absolútne z ničoho alebo je jeho vznik možné opísať matematickými rovnicami, náš vesmír existuje, pretože ho – a všetko v ňom – stvoril Boh, Stvoriteľ.

OSNOVA LEKCIE

Pri štúdiu siedmej lekcii si bližšie všimneme výzvu prvého anjela: „Klaňajte sa tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd.“ (Zj 14,7). Prečo je také dôležité uznávať Boha ako Stvoriteľa? Aký to má vplyv na náš pohľad na Neho a vlastne na celé posolstvo evanjelia?

- Zj 1,9: Úvod do témy (nedeľa)
- Zj 14,7: Boh – veľký Tvorca všetkého (pondelok)
- Ž 139,15–18: Boh – môj blízky Tvorca (utorok)
- Kol 1,13–17; Ján 19,16–30: Ježiš – náš Stvoriteľ a Vykupiteľ (streda a štvrtok)

SPOLOČNÍK V SÚŽENÍ

Ja, Ján, váš brat a spoločník v súžení, kráľovstve a vytrvalosti v Ježišovi, bol som pre Božie slovo a svedectvo o Ježišovi na ostrove Patmos. (Zj 1,9)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Po svojom vystúpení do neba (Sk 1,9) Ježiš navštívil Jána, posledného zo žijúcich apoštolov. Ján bol vtedy na ostrove Patmos, kam ho vyhnan neľútostný rímsky cisár Domicián.

Uvažuj o úvodnom texte (Zj 1,9). Pozri tiež Mat 13,21; Sk 14,22 a Ján 16,33. Aké poslanstvo sa nachádza v týchto veršoch pre všetkých, ktorí sa snažia nasledovať Ježiša v tomto svete?

Ján, oddelený od podpory svojej rodiny, priateľov a kresťanskej komunity, nezostal sám v súženiach a problémoch, ktorým čelil ako Ježišov nasledovník. Jeho služba sa neskončila. Jeho svedectvo nebolo úplné. Nadprirodzená bytosť oslnivého jasu navštívila Jána na tomto osamelom ostrove a priniesla mu poslanstvo priamo od Božieho trónu. Toto poslanstvo od Ježiša sa malo ozývať v priebehu nasledujúcich storočí. Bolo to poslanstvo nádeje pre jednotlivé generácie, ale najmä poslanstvo, ktoré malo pripraviť Boží ľud posledných dní na Ježišov príchod. Je to nielen vážne a varovné poslanstvo, ale aj poslanstvo povzbudenia pre čas konca, keď sa pripravujeme čeliť skúškam posledných dní (alebo akýmkoľvek skúškam, ktorým teraz možno čelíme).

Ak by sme vošli do jaskyne, kde podľa tradície Jána navštívil nebeský anjel s prorockým videním Zjavenia, okamžite by sme si všimli slová umiestnené na doske pri jej vchode, ktoré zhŕňajú celú knihu Zjavenie: „Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu. Kľaňte sa tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd.“ (Zj 14,7)

Ústrednou témou knihy Zjavenie je uctievanie. Boli sme stvorení ako uctievajúce bytosti. Každý z nás niečo alebo niekoho uctieva. Právě uctievanie, uctievanie Stvoriteľa, nám umožňuje objaviť skutočný zmysel života. Dáva nám dôvod žiť. Dáva nám nielen niečo, za čo sme ochotní zomrieť, ale čo je ešte dôležitejšie, niečo, pre čo máme dôvod žiť, a ak je to potrebné, aj znášať súženia. A naozaj, keď prídu posledné krízy, lepšie pochopíme slová, že, „do Božieho kráľovstva máme vojsť cez mnohé súženia“ (Sk 14,22).

APLIKÁCIA

- Verní Boží služobníci, ako Ján, často čelili utrpeniu a súženiu. V dnešnej konzumnej dobe očakávame pohodlný a bezpečný život. Prečo sme teda tak často prekvapení, keď do nášho života zasiahnu ťažkosti a problémy? (Pozri 1Pet 4,12–15.)

UCTIEVAJTE STVORITEĽA

Volal mohutným hlasom: „Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu. Kľaňte sa tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd.“ (Zj 14,7)

Uvažuj o úvodnom texte (Zj 14,7). Ako sa končí posolstvo prvého anjela? Akú záverečnú výzvu prináša posolstvo o hodine súdu? (Pozri tiež Iz 40,26; Ján 1,1–3 a Rim 1,20.)

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Text Zj 14,7 sa končí jasnou výzvou na uctievanie Boha ako nášho Stvoriteľa. Toto volanie je mimoriadne dôležité práve teraz, keď väčšina vedeckého a dokonca aj kresťanského sveta prijala evolúciu, učenie, ktoré zasahuje do samotného srdca všetkého, čo je biblické a kresťanské. Ak by bola evolúcia pravdivá, naša viera by bola nevyhnutne klamstvom. Ide teda o vážne napätie. Posledná výzva knihy Zjavenie má svoje korene v prvej knihe Biblie, *Genezis*. Nikdy úplne nepochopíme problémy tohto kozmického zápasu o uctievanie, pokiaľ nepochopíme význam stvorenia. „Na počiatku stvoril Boh nebo a zem.“ (1 Moj 1,1) Tento verš je základom celého Písma. „Na počiatku stvoril Boh.“ Hebrejské slovo pre „stvorit“ v tejto pasáži je *bara*, sloveso, ktorého subjekt (teda kto tvorí) je vždy spojený so samotným Bohom.

Aby sme získali základnú predstavu o tom, aká neobmedzená je Božia moc, uvažujme aspoň o jednom objekte Jeho stvorenia – o Slnku. Slnko vyprodukuje za sekundu viac energie, ako ľudstvo vyprodukovalo od počiatku vekov s využitím dreva, ropy, plynu, uhlia, jadrového paliva, vetra a slnečného žiarenia.

Slnko má priemer približne 1 392 000 kilometrov. Je také veľké, že by sa doň vošlo viac ako milión planét veľkosti Zeme. Ale Slnko je len jednou z približne dvesto (niektoré odhady hovoria až o štyristo) miliárd hviezd v našej hviezdnej sústave, galaxii nazývanej *Mliečna cesta*. A napriek svojej veľkosti je vlastne úplne malé. Hviezda zvaná *Pišťolová hviezda* je takmer dva miliónkrát jasnejšia ako Slnko a každých dvadsať sekúnd vyžiari toľko energie ako Slnko za celý rok. Do sféry Pišťolovej hviezdy sa ľahko zmestí milión hviezd veľkosti nášho Slnka. Už táto jediná vec sa úplne vymyká našej predstave o veľkosti stvorenia.

Stvorenie odhaľuje Boha úžasnej a neobmedzenej moci. Jeho tvorivá sila nielenže privedla k existencii nebo a zem, ale celé stáročia konala aj v prospech Jeho ľudu. On je Boh, ktorý stvoril tento svet, ktorý je vždy prítomný v tomto svete a ktorý nikdy neopustí svoj ľud na tomto svete.

- **Ohromujúca veľkosť stvorenia umocňuje realitu Božej lásky. Ukazuje, že napriek tomu, akí sme v porovnaní so zvyškom stvorenia malí, Kristus za nás zomrel. Ako by sme mali rozumieť tejto skutočnosti?**

APLIKÁCIA

BOH, KTORÝ JE BLÍZKO

¹⁵Moje kosti neboli skryté pred tebou, keď som vznikol v skrytosti, utkávaný v najspodnejších častiach zeme. ¹⁶Tvoje oči ma videli už v zárodku, všetko to bolo zapísané v tvojej knihe; dni boli určené, skôr než ktorýkoľvek z nich nastal. ¹⁷Ako si vážim tvoje myšlienky, Bože, aký nesmierny je ich počet. ¹⁸Keby som ich mal spočítať, bolo by ich viac ako piesku. Len čo sa zobudím, som s tebou. (Ž 139,15–18)

²⁶On... vymedzil ľuďom čas a hranice bývania, ²⁷aby hľadali Boha, či by ho nejako nenahmatali a nenašli, hoci od nikoho z nás nie je ďaleko. (Sk 17,26.27)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Boh stvorenia, ktorý priviedol k existencii hviezdy a planéty, ktorého úžasná sila stvorila túto planétu a naplnila ju živým stvorenstvom, je tiež Bohom, ktorý sa zaujíma o každého z nás. On je Boh, ktorý vyslobodil svoj ľud z egyptského otroctva, ktorý ho viedol na jeho putovaní púšťou, ktorý dal z neba pršať mannu, spôsobil pád múrov Jericha a porazil nepriateľov Izraela. Ten istý Boh, ktorý uvoľnil svoju nekonečnú moc na stvorenie vesmíru, uvoľňuje túto nekonečnú moc, aby porazil sily zla, ktoré vedú boj o naše duše.

Čo nás nasledujúce verše učia o Božej blízkosti?

2Kor 5,17

Ž 139,15–18

Sk 17,26.27

Kol 1,17

Teológovia hovoria o *transcendencii* Boha. Táto myšlienka ukazuje, že Boh existuje nad celým stvorením a vo všetkom ho presahuje. Druhý koncept hovorí o *imanencii* Boha. Táto myšlienka vyjadruje, že Boh tiež určitým spôsobom existuje v našom svete. A ako ukazujú biblické dejiny, Boh v našom svete veľmi komplexne pôsobí. Hoci Pán prebýva na „vysokom a svätom mieste“, je zároveň s každým človekom „skrúšeným a pokorným v duchu“ (Iz 57,15). Ako sám Ježiš povedal, keď hovoril o svojich verných nasledovníkoch: „Ja v nich a ty vo mne, aby boli tak dokonale jedno, aby svet poznal, že si ma ty poslal a zamieroval si si ich tak ako mňa.“ (Ján 17,23) Božie spojenie s nami už nemôže byť dôvernejšie a bližšie.

Dobrou správou o našom Bohu je, že Jeho veľkosť a moc sú také obrovské, že siahajú naprieč vesmírom a do života každého z nás. Sľubuje, že nás pretvorí, sformuje, premení na podobu Jeho obrazu. Čo to pre nás znamená? Boh, ktorý stvoril a udržiava miliardy galaxií, je nielen ten istý Boh, v ktorom „žijeme, hýbeme sa a sme“ (Sk 17,28), ale pôsobí aj v našich srdciach, aby nám dal nové srdcia, aby nás očistil od hriechu a urobil z nás nové stvorenia v Kristovi. Aké mocné a utešujúce je vedomie, že náš Boh, Boh s takou mocou, nás miluje a stará sa o nás!

APLIKÁCIA

- Ako sa môžeme naučiť čerpať nádej a útechu z pochopenia *imanencie* Boha? Alebo ťa to desí, pretože Boh pozná tvoje najtemnejšie tajomstvá? Ako ťa v tomto kontexte môže evanjelium naplniť pokojom?

EVANJELIUM, SÚD, STVORENIE

¹³On [Otec] nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, ¹⁴v ktorom máme vykúpenie a odpustenie hriechov. ¹⁵On je obraz neviditeľného Boha, prvorodený všetkého tvorstva. ¹⁶Ved' v ňom bolo stvorené všetko na nebi i na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny i panstvá, kniežatstvá a mocnosti, všetko je stvorené skrze neho a pre neho. ¹⁷A on je pred všetkým a všetko pretrváva v ňom. (Kol 1,13–17)

Zhrňte si posolstvo prvého anjela: *večné evanjelium, hodina súdu, uctievanie Stvoriteľa*. Všetky tri myšlienky spolu veľmi úzko súvisia. Keď stojíme pred naším Stvoriteľom na súde, je to len evanjelium, ktoré nám dáva nádej. „A tak teraz už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.“ (Rim 8,1; Roh) Žiadne odsúdenie teraz – a už vôbec nie na súde na konci vekov.

Dôraz na to, že Boh je Stvoriteľ, je pre prítomnú pravdu nesmierne dôležitý. A to najmä v súvislosti s evolučným pohľadom na vznik života. Evolúcia, aj keď je oblečená do „kresťanského“ odevu, ohrozuje totiž samotný základ kresťanskej viery.

Napriek tomu, uprostred náporu evolučného myslenia, Boh vzbudil cirkev, ľud, ktorého už *samotný názov* je svedkom proti myšlienke evolúcie – ľud, ktorý má hlásať základnú pravdu Boha ako nášho Stvoriteľa a Vykupiteľa.

Prečítaj si texty Ef 3,9; Kol 1,13–17; Zj 4,11 a Rim 5,17–19. Čo tieto verše hovoria o Ježišovi ako Stvoriteľovi a Vykupiteľovi?

Všimnime si, ako úzko sú spojené obe roly Ježiša Krista – Stvoriteľ a Vykupiteľ. V momente, keď sa jeho úloha Stvoriteľa umenšuje, ako to nevyhnutne robí evolúcia, automaticky sa otáznik kladie aj za jeho úlohou ako nášho Vykupiteľa. Ježiš nás prichádza vykúpiť z hriechu, zo smrti, z utrpenia a násilia. Ale keď hriech, smrť, utrpenie a násilie sú, ako učí evolúcia, samotnými prostriedkami vzniku a existencie života, z čoho a prečo by nás Kristus mal vykúpiť? Boh nás ide vykúpiť zo samotného procesu, ktorý použil pri stvorení? Takéto uvažovanie je nesmierne nebezpečným klamstvom.

A čo je ešte horšie, evolúcia sa vysmieva samotnej myšlienke Ježišovej smrti na kríži. Prečo? Apoštol Pavol (pozri Rim 5,17–19) neoddeliteľne spája Adamov prvotný hriech so smrťou Ježiša. Medzi Adamom a Ježišom je teda priame spojenie. V žiadnom evolučnom modeli však cez nijakého bezhriechneho Adama nemohla prísť smrť, pretože smrť – milióny rokov evolučného vývoja – bola údajne tou silou, ktorá bola potrebná na stvorenie Adama.

Evolúcia teda hneď od začiatku ničí biblický koncept kríža. Naproti tomu adventisti siedmeho dňa stoja ako živý svedok proti tomuto omylu tým, že vyzývajú svet, aby uctieval Stvoriteľa.

- Pokús sa vlastnými slovami vysvetliť, prečo evolučný pohľad na vznik života odporuje myšlienke, že potrebujeme Vykupiteľa.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

STVORITEĽ NA KRÍŽI

¹⁷Niesol si kríž a šiel na miesto nazývané Lebka, po hebrejsky Golgota. ¹⁸Tam ho ukrižovali a spolu s ním aj iných dvoch, z jednej i z druhej strany, a Ježiša uprostred. ¹⁹Pilát napísal aj nápis a dal ho zavesiť na kríž. Bolo tam napísané: „Ježiš Nazaretský, kráľ Židov.“ ... ²⁸Potom, keďže Ježiš vedel, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Som smädný!“ ²⁹Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda špongiu nasiaknutú octom na yzopovú palicu a podali mu ju k ústam. ³⁰Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané!“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha. (Ján 19,17–19,28–30)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Žasneme nad Božím stvorenstvom a Boha uctieваме ako svojho Stvoriteľa. Rovnaký dôraz však kladieme aj na skutočnosť, že Kristus, okrem toho, že je Stvoriteľ, je aj náš Vykupiteľ. Boh, ktorý nás stvoril, je ten istý Boh, ktorý nás vykúpil. Boh, ktorý povedal „utvoríme človeka na svoj obraz, na svoju podobu“ (1Moj 1,26), je ten istý, ktorý na kríži volal: „Éli, Éli, lema sabachthani?“, čo znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ (Mat 27,46) Je potrebné hľadať ďalšie dôvody, prečo sa máme *báť Boha* a prečo *Mu máme vzdávať slávu* a uctievať Ho?

Ako môžeme ako padlé ľudské bytosti primerane reagovať na takú úžasnú pravdu? Čo by sme mohli urobiť ako odpoveď na Božie dielo pre nás? V poslanstve prvého anjela sa dozvedáme, čo máme robiť: „Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu. Kľaňajte sa tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd.“ (Zj 14,7)

Prečítaj si Jánov príbeh o Ježišovi na kríži (Ján 19,16–30). Pri jeho čítaní myslí na biblické texty o tom, že máme hľadiet na Ježiša ako na Stvoriteľa, v ktorom „bolo stvorené všetko na nebi i na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny i panstvá, kniežatstvá a mocnosti, všetko je stvorené skrze neho a pre neho“ (Kol 1,16). Ako máme reagovať na tento úžasný prejav Božej lásky?

Výzva prvého anjela uctievať Stvoriteľa prišla po kríži, keď sa celý vesmír a Kristovi nasledovníci dozvedeli, že Ten, ktorý „stvoril nebo i zem, more i pramene vôd“, je ten istý, ktorý, hoci bol Bohom, „vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži“ (Fil 2,7,8).

Aká úžasná predstava to musela byť pre tých, ktorí poznali Ježiša už predtým, ako prišiel na zem ako ľudská bytosť. Niet divu, že Ho uctievali aj nebeské bytosti. Pokiaľ ide o nás, vykúpených Jeho krvou, čo iné by sme mali robiť, než uctievať nášho Stvoriteľa a nášho Vykupiteľa?

APLIKÁCIA

- Prečo je vo svetle kríža také bludné domnievať sa, že padlí ľudia môžu čokoľvek pridať k tomu, čo urobil Kristus na kríži? Ktoré z našich činov a snažení by mohli akokoľvek „vylepšiť“ to, čo už pre nás Stvoriteľ a Vykupiteľ urobil?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Uctievanie Boha je ústredným bodom Písma a vždy bolo jadrom sváru nielen pre celé ľudstvo, ale aj pre Boží ľud. V celej Starej zmluve proroci karhali Boží ľud pre uctievanie iných bohov alebo aj pre uctievanie Hospodina podľa tradícií pohanského sveta. Konflikt medzi uctievaním Boha alebo uctievaním iných „bohov“ patrí k samotnej podstate kozmického konfliktu a bol sprevádzaný ignorovaním Božieho zákona.

„Uctievanie sa týka najzákladnejšieho aspektu ľudskej existencie v tom, že súvisí s tým, čo by ľudia ako živé tvory mali robiť, keď sú konfrontovaní s prítomnosťou Stvoriteľa. ... Len tí, ktorí sú nažive, môžu uctievať Pána; mŕtvi Ho nemôžu chváliť a uctievať. ... Ten, ktorý nás stvoril, nás pozýva, aby sme odovzdali svoje životy v akte uctievania, aby sme ich od Neho dostali späť obohatené a použili ich pre dobro iných. Uctievanie súvisí so samotnou povahou a účelom našej existencie a s potrebou mať centrum mimo nás samých, ktoré nás oslobodzuje od sebestva. Neuctievať Boha znamená stratiť dôvod existencie; znamená to existovať v stave dezorientácie, a preto umierať, smerovať k úplnému zániku, pretože sme odpojení od samotného zdroja života.“ (RODRÍGUEZ, Ángel Manuel: *„Uzavretie kozmického konfliktu: Úloha Posolstva troch anjelov.“* s. 42.)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Zaoberajte sa viac myšlienkou, prečo v padlom svete nestačí byť stvorený Bohom. Prečo potrebujeme aj zaslúbenie vykúpenia?
2. Zamyslite sa nad nejakou skúsenosťou, v ktorej ste neomylnne videli, ako Božia moc pôsobí vo vašom živote. Akým spôsobom vám Boh takto osobne ukázal svoju lásku? Uvažujte teraz nad tým, že toto je Boh, ktorý stvoril celý vesmír! A tento Boh nás miluje natoľko, že sa stará o náš život. Prečo by nás táto realita mala nielen naplňať pokojom, ale aj viesť nás k pokore?
3. Ak by bola evolúcia realitou, ako by sme mohli uctievať Stvoriteľa, ktorý použil miliardy rokov smrti, násilia, ničenia, utrpenia a hromadného vymierania, aby nás stvoril, a zároveň nám poskytol úplne iný príbeh v Genezis o tom, ako sme boli stvorení? Mali by sme Ho aj napriek tomu uctievať? Prečo? Preto, že nám tisíce rokov klamal o tom, ako sme sa za zemi objavili?